

בזכות ההתמדה ועבודת הצוות

שכר לעמל, כי יש צוות שאפשר לסמוך עליו כבסיס לענף בריא.

ראוי ענף הרפת שימשש דוגמא לעבודת צוות יפה, ועדות לכך הוא הרצון של ילדינו לעבוד ברפת, ואף בחזרה מן הצבא הם נמשכים אל מקום עבודה זה, אל אותה אווירה של עבודה משותפת, אשר אינה נרתעת מפני קשיים זמניים וחותרת בעקשנות אל המטרה לשיפור התנאים, העלאת הרמה המקצועית והרנטביליות. ודאי שעובדי הרפת יהנו מהתנאים החדשים, וזכאים הם ליהנות בזכות מאמציהם והישגיהם בעבר והתמדתם לקראת הישגים בעתיד, אך טוב הדבר אם נזכיר ונדגיש בימי חנוכה המכון, כי לא רק למען הרפתנים בנינו את המבנים והשיקענו כספים רבים, אלא בין השאר — גם בשביל הפרות!!

הפרות זכו עתה לשיכון ראוי, לאותם תנאי שיכון, אשר בצירוף כל שאר הגורמים של עבודה מסורה ומקצועית, הזנה טובה, ניצול יעיל של מזון, בריאות, פוריות ואריכות ימים — יאפשרו להן לפתח את מלוא כושר הייצור שלהן ויחזירו את התמורה המקווה.

— והפרות... הן ודאי לא תכוננה! אולם בסופו של דבר וחשבון לא בנינו את המכון לא בשביל העובדים ולא בשביל הפרות, אלא בשביל המשק, כדי שיהיה מקור פרנסה רנטבילי. ואם השקענו סכומים גדולים מאוד במבנים אלה, הרי עשינו זאת מתוך הערכה כי צוות העובדים, אשר בידיו מפקידים נכס משקי זה, יעלה את הענף וינצל את כל האפשרויות הנתונות בידיו לתור עלת המשק כולו.

ואכן — זהו חג למשק ולקיבוץ, סימן לדבר נאמיות המשקית, ולחתימה המתמדת לביסוס ולשיכלול!!

עם השלמת מבני הרפת עשינו צעד אחד בכיוון זה ונוכל עתה להפנות את מרצנו למקור מות וענפים אחרים במשק, הזקוקים לביסוס ושיכלול.

דן ש.

מעברות

הרפת החדשה על סככותיה ומכון החליבה עומדת על תילה. לאט לאט נתרגל למראה החדש ונסתכל כיצד תסתדרנה הפרות „כאילו בתור“ ותבואנה להיחלב במכון. נתרגל למראה החלב הזורם ישר, בלא מגע עם האויר, לטנק החלב.

וכשם שנתרגל למראה החדש, כן יישכח גם מה שהיה: פרות העומדות קשורות רוב חדשי החורף ברפת, תעלות מלאות זבל, העמסת עגלות וטילטול מכוונות החליבה הכבדות מפרה לפרה; כך, לאט לאט, יישכח כאב הברכיים והגב, הידוע לכל מי שהתנסה בחליבה במכונה מיטלטלת. לאט לאט נשכח גם כיצד הרמנו כדים כבדים לתוך המקרר וממנו אל מכונית התוצרת.

כל אלה ייהפכו במשך הזמן לסיפורים מ„הימים ההם“, כשם שחליבת הידיים הנה סיפור בלבד.

אכן, הגיעו ימים טובים לעובדי הרפת, באו כביכול אל הנחלה, לא אל המנוחה, כי גם בעתיד, עם כל המיכון, יקומו עובדי הרפת בלילה, בחגים ובשבתות „כעבדים נאמנים לפרה“, ובתור כאלה זכו הם לתנאי עבודה ראויים לשמם, למקום עבודה מסודר שאפשר להתמיד בו לאורך ימים.

הישג רציני זה לא בא לנו מאליה. הרבה בוססו בבזק, סחבו מריצות בחום ובגשם, העמיסו עגלות זבל אין ספור ורבים הרפתנים שלא עצרו כוח ונאלצו להפסיק את עבודתם בגלל כאב רגליים או מיחושי גב. ואם ישאלו בזכות מה הגענו להישג זה של רפת מודרנית ומשוכללת? בוודאי אפשר יהיה למנות גורמים רבים ושונים, אך דומני, כי לא אטעה אם אחשיב כגורם המכריע ביותר — את עובדי הרפת ועבודת הצוות שלהם — שהפכו לשם דבר.

כן, מותר לשיר שיר הלל לצוות עובדי הרפת שטיפחו את הענף בכל השנים, אף בימים שנשמעו דעות שלא „כדאי העסק“... ויש פרנסות טובות מזו. צוות הרפתנים, ובראשם ישראל, עמדו והתמידו למרות הקשיים, והוכיחו כי יש